

182. Jeesus kutsuu meidät voittamaan Kiusauksen

KUTSU VOITTAAN KIUSAUS

Jeesuksen sanoja Sisar Clarelle, 11. Marraskuuta, 2015.

Meidän Herramme Jeesuksen siunaus ja rauha on meidän kanssamme, Sydänasukkaat.

No niin, minulla oli aika pahuksenmoinen ilta. Minä tunsin todella kiusausta rukouksessa. Kiitos Sinulle, Herra, kun päästit minut pahasta, mutta voi pojat, se oli kamppailu.

No niin, rakkaat ystävät ja perhe... minulla oli ihanaa aikaa tämän illan ylistyshetkessä, pääsin todella lähelle Herraa, todella aistien Hänen sydämensä ja todella rukoilin kaikkien teidän ja vainottujen kristittyjen puolesta.

Sitten se iski minuun. Te saattaisitte ajatella, että se ei ollut paljon mitään, mutta paholaiset ovat hyvin älykkäitä ja he tietävät minun heikot kohtani. Aivan yhtäkkiä, minuun iski kiusaus ostaa huilu hyvin tunnetulta huilun tekijältä Taos Indian Pueblosista. Minä olen halunnut ostaa tällaisen huilun... VUOSIA...

Se iski minuun kiinni joka puolelta. Uskokaa tai älkää, minä tiesin, että se oli kiusaus, koska minä tunsin, kun se tarrasi minusta kiinni. Minä tunsin sen fyysisesti ruumiissani, kuten haikailun tunne, että minun vain täytyy saada tämä. Ja kuinka ihmeellistä – se olisi keino kehittää minun uloshengitystäni, joka aiheuttaa ongelmia minun hengityksessäni muutenkin. Ja minä pystyisin soittamaan musiikkia Herralle.

Mutta ilman kysymättä Häneltä, minä vain tiesin, että se oli kiusaus. Minä taistelin sitä vastaan, taistelin ja taistelin. Yhtenä hetkenä minun mieleni oli läheisessä yhteydessä Herran kanssa – seuraavassa hetkessä minun mieleni oli ajamassa reservaattiin katsomaan huilua...

Minä jopa rukoilin, ”Herra, päästä minut pahasta!” Mutta haikailun tunne ja ehdottelut vain tulivat takaisin. Siispä, minä päätin tarkistaa asian Raamatun Lupauksista-kirjasta, ajatellen, ”Ehkä Herra oli tässä ja Hän halusi siunata minua tällä soittimella.” Mitä minä sainkaan? Juuri sen mitä minä odotin: Himo.

Paavalin Toinen Kirje Timoteukselle 2:22... ”Pakene nuoruuden himoja, harrasta vanhurskautta, uskoa, rakkautta, rauhaa niiden kanssa, jotka huutavat avuksensa Herraa puhtaasta sydäimestä.”

Sitten minä kuulin mieleni taka-alalta, ”Aiotko sinä tyytyä Herraan tässä asiassa, kuten sinä aina teet?”

Ja minä sanoin, ”Ei, en aio!! Voi ei, en aio!” Mutta sitten vastaväitteiden virta tulvi aivojeni läpi.

Ja kun minä kamppailin tätä kiusausta vastaan, minä näin itseni ennen kuin minusta tuli kristitty ja tällainen huilu olisi ollut juuri sitä mitä minä halusin. Siispä, minä käytin kaikki logiikkani: ”Mutta Herra, se olisi hyvä minun hengitykselleni!”

”Ei, minä kyllästyisin siihen... minulla ei ole aikaa sille!”

”Mutta se olisi terve ilmaisumuoto minun rakkaudelleni Häneen.”

”Ei se olisi – sinä tiedät, että Hän ei halua sinun omistavan sitä, siis kuinka, kun sinä soittaisit sitä, se olisi Häntä miellyttävää?”

”Mene katsomaan internetistä sitä! Vain yksi katselu, se ei voi vahingoittaa mitään?”

”Ei! Minä tiedän, että tämä on testi ja minä en aio reuttaa sitä!”

”Kyllä sinä reutat. Sinä et voi vastustaa – sinä tulet hankkimaan sen netistä.”, ”EI, MINÄ EN HANKI!!! Minä en anna periksi teille paholaisille! Herra, Pelasta minut!!”

Sitten minä oivalsin, että minä kamppailin vihollisen kanssa! Minä olin kokonaan menettänyt suloisen yhteyteni Herraan – minä tarkoitan, että se oli MENNYT! Ulos ikkunasta, kauas, vain höyryä... Silloin minä päätin vaihtaa keskittymisen kohdetta.

”Päästä minut pahasta, Herra, minä en voi taistella tätä yksinäni.”

Ja minä tiesin, että mitä minun täytyy tehdä – mennä takaisin ylistyksen paikkaan. Taustalla soi laulu ”Kaikki koskee Sinua, Jeesus. Se ei koske minua, tai että Sinun pitäisi tehdä se minun tavallani.” Ja vielä toinen laulu ”Minään muu ei merkitse kuin kaiken antaminen Sinulle,” niin edelleen. Hyviä langettavan tuomion lauluja. Mutta minä muistin, että minä en voi kukistaa lihaani yksinäni. Hänen hyvytensä visio, Hänen rakastavat kasvonsa ja läsnäolonsa, jotka saavat aikaan, että minä jätän kaiken taakseni Häntä varten... rakkaudesta Häneen.

Minä tiedän kaikki älylliset perustelut tottelevaisuudesta, puolesta ja vastaan, jne., jne. Mutta millään niistä ei ole merkitystä, kun minä näen Hänen kasvonsa ja Hän sulattaa minun sydämeni... ja kuinka minä voin sanoa ”ei” sille? Minä en voi. Rakkaat, minä en tiedä, minkä kanssa te kamppaillette tänä hetkenä, mutta jos te olette rakastuneet Häneen vain kerran ja menette takaisin siihen paikkaan ja vertaatte sitä, mitä himoitsette, Hänen Pyhään ja Suloiseen ilmeeseensä, te tulette voittamaan! Jos te vain keskitytte Häneen, Hänen rakkauteensa teitä kohtaan, Hänen kauneuteensa... te ette mitenkään mahdollisesti voi valita syntiä ennemmin kuin sitä.

Siksi tätä kanavaa vastaan hyökätään niin paljon! Paholaiset tietävät, että kun te kerran rakastutte Häneen päästä pahkaa, te ette tule haluamaan mitään muuta – he eivät kykene repimään teitä pois Hänen luotaan omanvoitonpyynnillä ja itsepäisyydellä. He vihaavat meidän läheisyyttämme Pelastajan kanssa, enemmän kuin mitään muuta, koska se on meidän voitonlähteemme, inspiraatiomme, aivan meidän olemassaolomme syy.

Ja minä haluaisin sanoa teille, jotka arvostelette ja tuomitsette meidät Jumalan tuntemisesta ja rakastamisesta: onko teillä salaisia syntejä elämässänne, joita te ette vain ole saaneet hallintaanne? Onko asioita, joita te yhä teette, vaikka vihaatte niitä, jopa kun tuomitsette meidän opetuksenne tällä kanavalla? Elättekö te yhä synnissä ja joudutte piilottamaan syntinne muilta kristityiltä, kun te annatte iskuja meille?

Kuulkaahan – olkaa rehellisiä tässä: vain tämän kerran – kukaan muu ei kuuntele tai katsele. Olkaa rehellisiä itsellenne. Te ette ole voineet lopettaa tekemästä syntiä ja ette tiedä miksi? Te teette kaikki oikeat asiat, rukoillette kaikkia oikeita rukouksia, laulatte kaikkia oikeita lauluja, käytte kaikilla oikeilla Raamatun tutkimis tilaisuuksissa, ja näytätte olevanne Jumalalle hyväksyttäviä...

Paavalin Toinen Kirje Timoteukselle 2:15... ”Pyri osoittautumaan Jumalalle semmoiseksi, joka koetukset kestää, työntekijäksi, joka ei työtään häpeä, joka oikein jakelee totuuden sanaa.”

Kyllä! ”Jonka ei tarvitse olla häpeissään.” Mutta te yhä olette häpeissänne, koska te ette vain voi lopettaa sitä syntiä.

Koska te ette ole kohdanneet ja harjoittaneet läheistä rakkaus suhdetta Jeesuksen kanssa. Teillä yksinkertaisesti ei ole voimaa voittaa syntejänne... Jumalan Sana ja teidän päätöksenne eivät ole tarpeeksi voimakkaita. Te tarvitsette Hänen Rakkauttaan ja Hänen Armoaan. Mikään ei päihitä

Hänen Rakkauttaan. Kun koette Hänen rakkautensa ja palaatte yhä uudelleen saadaksenne lisää, sitten te tulette kukistamaan syntinne. Mutta ellette te ole Teräsmies, te tulette jatkuvasti lankeamaan, koska Hänen rakkautensa johdattaa katumukseen. Ja kuten on kirjoitettu... ”Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen.” Paavalin Kirje Roomalaisille 2:4.

Kyllä, kun avaatte itsenne sille, Kuka Hän todella on teille, kuinka paljon Hän todella rakastaa teitä ja te vastaanotatte sen rakkauden sydämeenne, ei päähänne – sitten koko sydämeštänne, te alatte murtautumaan pois näistä synneistä, jotka loukkaavat Häntä ja loukkaavat teitä ja ovat pitäneet teitä vankinaan. Mutta laillisuusajattelu ei saa sitä aikaan. Pelko ei saa sitä aikaan. Tuomitseminen ei saa sitä aikaan. Helvetintulien uhkat eivät tee sitä! Hänen RAKKAUTENSA – AINOA voima Maapallolla, joka saa sen aikaan.

Ja silloin minä laitoin sen typerän huilun pois mielestäni. Minä näin, että se ei ollut mitään verrattuna Minun Jeesukseni kallisarvoiseen rakkauteen.

Sen jälkeen, kun minä olin kirjoittanut tämän, minä sanoin, ”Herra, onko mitään, mitä Sinä haluaisit lisätä? Olenko minä liian julma vai olenko minä oikeassa?”

” Sinä olet oikeassa. Ja kyllä, sinä olet luja – mutta joka tapauksessa Minun rakkauteni johdattaa teidät katumukseen ja syntienne hylkäämiseen. Ja se on käytettävissä silloin, kun te haluatte sitä. Minä en ole teidän maallinen isänne, enkä pappinne, enkä vaimonne tai aviomiehenne tai kukaan sukulaisenne, joka kohteli teitä epäkunnioittavasti, halveksivasti ja julmasti lakiin tukeutuen. Minä olen teidän Jumalanne, sitoutunut auttamaan teitä tämän maallisen matkanne läpi ja Minun käsivarsilleni Taivaassa.”

” Te ette voi tehdä sitä yksin, teillä täytyy olla Minun Armoani. Teidän täytyy tuntea Minun Rakkauteni, ennen kuin te voitte Rakastaa muita. Te sanotte, että te rakastatte, mutta te olette täynnä toisten tuomitsemista. Miksi on niin? Koska te ette koskaan ole tunteneet Minun rakkauttani, koska he, joiden olisi pitänyt rakastaa teitä, kuten Minä rakastan, he epäonnistuivat. He tuomitsivat ja painostivat ja pakottivat ja manipuloivat teitä uskontoon, koska he eivät tunteneet Minun Rakkauttani myöskään. He ovat aiheuttaneet sen, että te elätte sääntökirjan mukaan eikä rakkauden mukaan. Mitä Minun Sanani sanoo siitä? ”Ja vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja minä tietäisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin vuoria siirtää, mutta minulla ei olisi rakkautta, en minä mitään olisi.” Paavalin Ensimmäinen Kirje Korinttolaisille 13:2.

” Tulkaa Minun luokseni. Minä kutsun teitä. Pyydän, laskekaa aseenne Minun Ruumistani vastaan alas ja omaksukaa Minut sellaisena kuin MINÄ OLEN. Minä en tullut maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan pelastamaan sen. Minä sallin Minun käteni ja jalkani naulattavan ristille, esittäkseni kuvan Minun Rakkaudestani teitä kohtaan, mutta ihmiset ovat väärinäneet Minun Rakkauteni kylmäsydämiseksi uskonnoksi, joka on täynnä sallittuja ja kiellettyjä asioita.”

” Minulla on vain yksi sallittu ja yksi kielletty asia: älkää tuomitko veljeänne ja rakastakaa veljeänne, niin kuin Minä olen rakastanut teitä. Mutta jos te ette siltikään tunne Minun Rakkauttani, niin kuinka te voitte rakastaa veljeänne? Minun Rakkauteni on kutsunut teitä ja te olette sulkeneet ulkopuolelle ja tuominneet Minun Rakkauteni.”

”Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä, rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa.” Paavalin Toinen Kirje Korinttolaisille 13:4-6.

” Harkitkaa tapojanne lapset! Harkitkaa tapojanne ja elämänne hedelmiä. Harkitkaa niitä asioita, joista te olette kauhuissanne, että muut saavat tietää teistä. Harkitkaa, että Minä tulisin päästämään teidät pahasta. Mutta teidän täytyy tulla Minun luokseni ehdottomasti, avoimin käsivarsin ja avoimin sydämin ja vastaanottaa Minun ehdoton rakkauteni teitä kohtaan. Sitten te voitte mennä maailmaan ja rakastaa jokaista, jopa kuten Minä olen rakastanut teitä.”

” Minä en sano tätä kevyesti. Teidän aikanne Maapallolla on tulossa päätökseen. Loppukokeet ovat meneillään. Ainoa vastaus, johon teidän täytyy vastata oikein, on yksinkertaisesti... ”Opiteko te, kuinka rakastaa?”